

عنوان مقاله:

امکانسنجی ایستگاه های مترو به منظور توسعه مبتنی بر حمل و نقل عمومی ؛ مطالعه موردی ایستگاه های میدان ساعت و خیام کلانشهر تبریز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد شالی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری و عضو هیات علمی پژوهشکنده توسعه و برنامه ریزی جهاد دانشگاهی

شیمای اکبری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی سراج، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

رشد رشد شتابان کلانشهرها در جهان توام با افزایش جمعیت در این شهرها، مشکلات متعددی از جمله مشکل ترافیک و اختلال در سیستم حمل و نقل درون شهری را به وجود آورده است. در سالهای اخیر، توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی (TOD) به عنوان یکی از راهکارهای توسعه شهری بر اساس اصول برنامه ریزی رشد هوشمندانه و توسعه پایدار پیشنهاد شده است. از این رو در مقاله حاضر با رویکرد توصیفی س تحلیلی، ایستگاه مترو میدان ساعت از بافت قدیمی و ایستگاه مترو خیام از بافت جدید کلانشهر تبریز بر اساس اصول توسعه مبتنی بر حمل و نقل عمومی مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسنادی اصول، معیارها و شاخص های TOD استخراج گردید و اطلاعات مورد نیاز هر کدام از شاخص های TOD در شعاع ۶۰۰ متری ایستگاه های مورد مطالعه از طریق مشاهده و برداشت میدانی جمع آوری و مورد تحلیل قرار گرفت. بر اساس یافته های پژوهش ایستگاه مترو خیام با ۹۰ امتیاز و قرار گرفتن در رده طلایی تمامی ویژگی های پیادهروی، دوچرخه سواری و توسعه شهری حمل و نقل محور را دارد ایستگاه مترو میدان ساعت با کسب ۵۹ امتیاز در رده برنزی قرار دارد و برای تبدیل شدن به یک مرکز توسعه حمل و نقل مح (TOD)، باید تغییرات وسیعی را در ساختار فضایی خود ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل همگانی، TOD، اختلاط کاربری، کلانشهر تبریز، ایستگاه مترو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614383>

